

V našem domě jako v jamě,
hněvají se všeci na mne.

Hněvají se aj mamička,¹⁾
nedají mně chtět Janíčka.

Věru já jim nepřestanu,
pokud si ho nedostanu.²⁾

1) Hněvají se pro panenku,
kópil sem hí šato tenkó.

A já kópím ešče tenší,
že je moja němiléší.

2) Něch se hněva, komu se chcě,
půjdu k milej, pocěšim se.

541. KVÍTÍ

1017.

Od Měřina

Vo-tin-ský dě-včátka, co dě-lá - te, ze-le-né ro-zmarýn, ze-le-né ro-zma-rýn ne-tr-há - te.

[: Votinský děvčátka, co děláte? :]
[: Zelené rozmarýn :] netrháte.

Trhejte, lámejte za zelena,
aby vám nevyrůst do semena.

Trhejte, lámejte hodný prute,
dávejte svým milým za klobóke.

1018. *Jiné čtení a pění*

Čí je to dě-vče na tom vr-šku, no - sí vo-ni-čky ve fě - rtu-šku, no - sí vo-ni-čky ve fě - rtu-šku.

Čí je to dívča na tom vršku,
[: nosí voničky ve fěrtušku. :]

Aj, nosí, nosí všelijaké:
Přijdi, synečku, dám ti také.

Aj, nosí, nosí karafiát:
Přijdi, synečku, máš-li mě rád.

1019.

Z Hořtic. (Sr. 293 [572])

Je-šče za raz ko-le vo - dy za - jdu, ja, až ja so - bě po-če-še - ni na - jdu.

Ješče ja raz kole vody zajdu,
až ja sobě počešení najdu.

Ja sem byla u svojej mačičky,
sadžila sem červene hřebičky.

Jak ho potkam, dam mu pozdraveni:
Kaj si bylo, mojo počešení?

Jak rozkvitnu, udželam voničku,
tu pro tebe, prošvarny Janičku.

1020.

Z Hrozenkova

Pod ko-ste-lom la - li - ja, aj, pod ko - ste - lom la - li - ja, aj, tr - ha - ua ju má mi - uá.

[: Pod kostelem lalija, :]
trhaua ju má miuá.

Kedz ju ona trhaua,
na miuého vouaua:

Podz ty, šohaj, podz ty sem,
uvijem ci perko z něj.

542. DAR TRHOVÝ

1021. *Nápěv 482 (= 455 [843])*

Od Klimkovic z Polanky. Zp. I. 127

V Ratibořu novy kram,
co ti, dzěvče, kupic mám?

nědzělaj mi posměchu.

Kup mi radši pentličky,
co si svažem ručičky.

Někupuj mi ořechů,

Kup mi radši střevice,
půjdzem spolem k muzice.